

בס"ד כז' מר-חשון ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16: 25
 צאת השבת - 17: 15
 רבנו תם - 17: 49
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1181
 @ השבת "מברכין החודש"
 @ ר"ח כסלו יחול ביום שלישי הבעלי"ט.
 יחדשהו הקב"ה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה
 לפרנסה טובה לבשורות טובות, ולגשמים בעיתם, אכי"ר.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטיירין: "והמלך דוד"
 (מלכים א' א)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת חיי-שירה

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 מעייני הפרשה:

ממות שרה וקבורתה, רכישת מערת המכפלה.
 אברהם שולח את אליעזר לחפש אשה ליצחק.
 נישואי יצחק ורבקה.
 רשימת צאצאי אברהם.
 פטירת אברהם אבינו וקבורתו במערת המכפלה לצד שרה.
 רשימת בני ישמעאל ומותו.

"ויהיו חיי שרה"
"ויהיו" נקרא למפרע גם כן **"ויהיו"**, לרמז שאם אדם עושה מצות ומעשים טובים היום שעבר אינו חשוב עבר, דאף על פי שכבר הלך היום, המצות שעשה הם קיימים ועומדים לפניו תמיד. וזהו שאמר **"ויהיו חיי שרה"** שהוא נקרא למפרע גם כן **ויהיו**, לומר שבשביל שהיתה צדקת אפילו למפרע דהיינו הימים שכבר עברו חשובים גם כן עדיין חיי שרה מפני המעשים טובים שעשתה.

"בני חת"
 בפרשה מוזכרים בני חת עשר פעמים, אמר ר' אלעזר כמה דיו נשפך וכמה קולמוסין משתברים כדי לכתוב 10 פעמים בני חת. אלא להורות לנו שכל המברר מקחו של צדיק כאילו קיים את עשרת הדברות.

"ויקם שדה עפרון"
 חז"ל אומרים שראשו של עשו קבור במערת הכפלה, ויש בזה רמז בתורה כי ר"ת של **ויקם שדה עפרון** למפרע הם אותיות **עשן**.

"וד' ברך את אברהם בכנ"
 הצדיק האמיתי אינו מתפלל רק על עצמו, **כי אם על הכלל כולו**: ואף אם הוא מתברך, הרי אין זו נחשבת ברכה בעיניו, אם לא נתברך יחד אתו הכלל כולו. ממילא, כשרוצים לשלוח לצדיק ברכה מן השמים, הרי בזכותו יש לשלוח ברכה גם בשביל הכלל. (קדושת לוי)

"ההטיב אטיב את בניך" (כד' ה)
 לכאורה, איך שואל אליעזר את אברהם האם להשיב את יצחק לחרן? הלא יצחק מעולם לא היה בחרן, ולא שייד לשוב למקום שלא היית בו מעולם.
 מתרץ ה"חזקוני" שאף על פי שיצחק מעולם לא היה בחרן אבל מאחר שאליעזר ישוב לחרן הדבר נקרא "שיבה" גם לגבי יצחק.

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מצוות שאפשר לקיים באשר טיל עושה את דרכו מהמשגרים בעזה עד נפילתו

כאשר נשמעת אזעקה וקולה פולח את הלבבות, כל אדם אשר יראת ה' בלבבו רוצה להתחזק בדבר מה.

השניות, בהן עושה הטיל את דרכו מהמשגרים של אויבנו בעזה עד לארץ ישראל, הן עיתוי מתאים לקיום מצוות הקשורות לעתות מלחמה בהן אנחנו מצויים.

דא עקא, שכאשר נשמע הקול המבעית, העולה ויורד, גם מנוחת הדעת עולה ויורדת... ולא תמיד מצליחים לתפוס את הראשית ולחשוב על מה שצריך לחשוב. רבינו הגאון המרא דאתרא, רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, חבר מועצת גדולי התורה – ניסח יחד עם אברכי הכולל שלו בחולון, 'בית דוד' – את המצוות דאורייתא שאפשר לקיים עם השמע האזעקה.

הביא תלמידו, הרב משה מיכאל צורן שליט"א: ואלו הן המצוות:

- א. להכניס בלבו **שהכל מאתו יתברך שמו**, ולכל כדור יש תשובת ויבטח רק בה', ומקיים בזה מצוה דאורייתא כמו שכתב בשערי תשובה לרבינו יונה (שער ג' אות ל"ב) "כל תנא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רוב ממך, לא תירא מהם" (דברים כ א). הוזהרנו בזה, שאם יראה האדם כי צרה קרובה, תהיה ישועת ה' בלבבו ויבטח עליה, כענין שנאמר (תהלים פה י) "אך קרוב ליראיו ישועי", וכן כתוב (ישעיה נא יב) "מי את ותיראי מאנוש ימות".
- ב. **ברגע האזעקה יש לומר פרק תהלים, ולהתפלל שהטיל לא יפגע באף יהודי**, ויצליחו ליירט אותו.

בתפילה זו מקיים מצוה עשה דאורייתא. וכמו שכתב הרמב"ן (השגות לספר המצוות מצוה ה) שמה שדרשו חז"ל בתענית (דף ב ע"א) על הפסוק 'ולעבדו בכל לבבכם' איזו היא עבודה שהיא בלב הוי אומר זו תפלה. מצוות עשה זו נאמרה על הזמן שהאדם בעת צרה, שאז יש עליו מצוה להתפלל להקב"ה שיושיעו מהצרה.

ג. להרהר בתשובה.

וכמו שכתב הרמב"ם (תעניות פ"א הל' א-ג) **מצות עשה מן התורה לזעוק ולהירע בהצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור**, ודבר זה מדרכי התשובה הואי שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, ככתוב 'עונותיכם הטו וגו'', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה 'והלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי', כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי [מקרה] אוסיף לכם חמת אותו קרי.

ד. לאחר שהטיל יורט, או שנפל בשטח פתוח ולא הזיק כלום, יש עוד מצוות עשה, והיא, **ההודות להקב"ה על חסדיו המרובים שהיא מצוות עשה דאורייתא**, ולמדו זאת מקל וחומר מהשירה אמרו בני ישראל לאחר שיצאו מעבודות לחירות, ומה מעבדות לחירות, אמרינן שירה, ממות לחיים לא כל שכן, והוא קל וחומר גמור, שהוא דאורייתא, ועיקר השירה היא מיד לאחר שהנס התרחש. [אמנם דעת החת"ס (יו"ד סימן רלג) שגם בשנה שלאחר מכן, יש מצוה דאורייתא לעשות זכר לנס, ופרטי הזכרון הם דרבנן].

ה. לפתוח את הדלת לאלה שמחפשיים מחסה.

אם אדם נקלע לאזעקה בהיותו ברחוב, במקומות של פחד, והוא מחפש מחסה בתוך מבנה, ופותחים לו את הדלת, מקיימים בכך עוד מצווה של 'לא תעמוד על דם רעך', וגם מצוות הכנסת אורחים. (קול ברמה – בטאון רמת אלחנן)

מכל מלמד השכלתו

קפיצת הדרך

במסכת סנהדרין צ"ד: "שלושה קפצה להם הארץ.

אליעזר עבד אברהם **ועקב אבינו ואבישי בן צרויה**.

אבישי בן צרויה הא דאמרן. אליעזר עבד אברהם דכתיב 'ואבוא היום אל העיני למימרא דההוא יומא נפק. יעקב אבינו דכתיב 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה' וכתב 'ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש'. כי מטא לחרן אמר: אפשר עברתי על מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי בו. בני למיהדר. כיון דהרהר בדעתיה למיהדר קפצה ליה ארעא, מיד ויפגע במקום".

בפסיקתא פרשת ויצא (פ"ח) מוצאים אנו רשימה אחרת - "**ארבעה** שקפצה להם הארץ ואלו הן:

אברהם אבינו ע"ה: שנאמר: "ויחלק עליהם לילה" ברדפו אחרי המלכים עד דן בלילה אחד.

אליעזר עבד אברהם: שנאמר: "ואבא היום אל העיני" באותו היום יצא, ובאותו היום הגיע.

יעקב אבינו ע"ה: שכבר מעשו אחיו אל לבן. שנאמר: "ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש"

אבישי בן צרויה: כשהלך להציל את דוד המלך.

קטורה, מי היא?

מי היתה קטורה? יש אומרים קטורה זו הגר שחזרה בה מעבודה זרה, והיו מעשיה **כקטורת**.

יש אומרים שקטורה היתה מצאצאי יפת בן נוח.

יוצא שלאברהם היו **שלוש נשים**:

שרה: מצאצאיו של **שם** בן נוח.

הגר: מצאצאיו של **חם** בן נוח.

קטורה: מצאצאיו של **יפת** בן נוח.

וכך מתקיים באברהם הפסוק: "**ונברכו בך כל משפחות האדמה**", שכן נשא אברהם שלוש נשים משלושה בניו של נוח.

"ויה' ברך את אברהם בככל"

באברהם נאמר: "ויה' בריך את אברהם **בכל**". ביצחק נאמר: "ויבא לי ואוכל **מכל**" (כ"ז, ל"ג). וביעקב נאמר: "כי חנני אלהים, וכי יש לי **כל**" (ל"ג, י"א). הוא שאנו אומרים בברכה הרביעית של ברכת המזון: "כמו שנתברכו אבותינו, אברהם, יצחק ויעקב: **בכל, מכל, כל**. כן יברך אותנו כולנו יחד בברכה שלמה".

מעיר כאן רש"י: "**בכל**" עולה בגימטריא "**בן**" (52).

ומאחר שהיה לו בן, היה צריך להשיאו אישה.

במסכת בבא בתרא (ט"ז, ע"ב) אומרים חז"ל: בת היתה לו לאברהם וי**בכל** שמה. נשאלת השאלה:

מהיכן הסיקו חכמינו ז"ל, שלאברהם אבינו היתה גם בת? מסבירים זאת חז"ל, על-פי מחלוקת התנאים

בגניין קיום מצוות פרייה ורבייה (במנות ו, ו): "בית שמאי אומרים: שני זכרים (=מי שהוליד שני בנים קיים בכך מצוות פרייה ורבייה. כמו משה רבנו, שהיו לו שני בנים בלבד); ובית הלל אומרים: זכר ונקבה,

שנאמר: זכר ונקבה בראם" במחלוקת זו נקבעה ההלכה כבית הלל; **וכוון שלפי מסורת חז"ל קיים אברהם אבינו כל מצוות התורה - מן הסתם קיים גם את הראשונה בתרי"ג המצוות...**

כולנו סתם יהודים

ד"ר אבנר שמר גדל בבית דתי, קיבל חינוך דתי, והתרחק. נסחף למחוזות אחרים. היה לרופא עור מצליח בבית החולים במרכז הארץ, מהמומחים הגדולים בארץ. הוזמן לכנסים והרצאות בחו"ל. אבל הנשמה נכספה, התגעגעה לרוחניות, לתוכן, להתעלות. ליבו התחמץ כשהשווה את נוגה האור של נרות השבת לנצנוץ המסך. את חיי הקדושה לחיי החולין. נאכל בתוך תוכו, אבל חשש לדבר על כך עם אשתו. היא באה מרקע רחוק מהיהדות. לא תבין לליבו ותלעג לו. לא רצה להסתכן בטלטלת ספינת המשפחתית המלוכדת.

החליט לפעול לבדו. בבוקר יום השבת חבש כיפה והלך לבית הכנסת. בדרכו, פגש באחת המטופלות. "שלום, דוקטור שמר", קידמה את פניו. "שבת שלום", השיב במאור פנים, ושוב "שלום" עמום והוא מתקן: "שבת שלום", היום שבת. עיניה נחו על הכיפה שעל ראשו. "תגידי קרה משהו?" שאלה. מדוע את שואלת?" לא הבין. "הכיפה", ענתה. כידוע לה חובשים כיפה באבל. "לא" הרגיע, "כולם חיים. אם לזה את מתכוונת". "אז מדוע הכיפה?" שאלה.

"אה, כי אני סתם יהודי", מה מתמיה כל כך ביהודי שהולך בשבת בכיפה בארצו, במדינת היהודים? לפתע הבחין שהחווירה. שפתיה רטטו ועיניה עפעפו. דמעות זולגות על לחייה. חש שפגע בה, ולא הבין במה. רצה להתנצל, ולא ידע על מה.

אמר בנועם: "אילו היית רואה אותי עם כפייה, הייתי מבין את השאלה, מה ליהודי וללבוש ערבי? אבל מדוע מפליא כשרואים יהודי חובש כיפה?" היא לא ענתה. נראה שגם לא שמעה. התנצלותו עברה מעליה. משך בכתפיו והמשיך בדרכו.

כשעבר כברת דרך, הביט לאחור. היא עדיין עמדה שם באותה תנוחה. כעבור כמה שבועות הופיעה האישה במרפאתו. "אתה זוכר אותי?", שאלה. "איך אוכל לשכוח. פגעתי בך ואיני יודע במה. כמה ששחררתי, לא מצאתי".

"לא מצאת, כי לא פגעת. פגעת בנקודה הרגישה ביותר בנפשי". שפתיו רטטו, "איני מבין".

"אינך יכול להבין לפני שאסביר", והיא הסבירה. סבה, אבי אביה, היה ילד כבן שנים עשרה בפרוץ מלחמת עולם השניה. הצליח לברוח מהגטו והסתתר ביערות. בחיפושיו אחר מזון מצא בקתה ביער. התכרבל בה ונרדם. התעורר ממגע קשה וקר. קנה רובה מוצמד לרקתו הרועדת ("וור ביסטון"), "מי אתה?" שאלו אותו בגרמנית.

רועד מבהלה ענה: "אני? סתם יהודי, אל תהרגני!", ההפתעה הכתה בו. החייל משך קנו אחרנית, פנה והלך. חייו ניתנו לו במתנה.

כשהסתיימה המלחמה עלה ארצה, הקים משפחה, ובכל עת מצוא היה מספר את סיפור הצלתו המופלאה. הסב היה דתי, בנו- הוא אביה- כבר לא. היא גדלה בבית חילוני. אביה נהרג בתאונת דרכים, והיא סעדה את סבה הקשיש. בסוף ימיו סבל מתישיות נפש. כל העת היה ממלמל לעצמו: "אני סתם יהודי, אל תהרגני!?"

כששכב על ערש דוויו, לפני פטירתו, שב וסיפר לה את המאורע, והסיפור נחקק במוחה. קשורה הייתה אל הסב וחלמה עליו תכופות, כשהוא מופיע בחלומה ואומר: "אני סתם יהודי, וגם את..."

והנה, יומיים אחרי שראתה אותו שוב בחלום, פגשה ברופא שאמר לה שוב את אותן מילים: "אני סתם יהודי", נרעשה, התרגשה כל כך, ראתה את הסבא ז"ל עומד למולה ואומר לה: "סתם יהודי", ועיניו דורשות ממנה. כשחזרה לביתה, אמרה לבעלה: "אנו הולכים לסמינר!" קיבלו עול תורה ומצוות, "חשתי שסבי שמח בשמים על שנכדתו שומרת שבת", אמרה בהתרגשות עיניה דומעות, גם עינו של ד"ר שמר. נשא קל וחומר, ואמר לעצמו: "אישה זו שגדלה בבית חילוני, בעלה חילוני, ומשפט אחד חולל בה את המהפך. ואני? כמה היא מחייבת אותי!"

באותו ערב סיפר לאשתו על התחבטויותיו, על כמיהתו לשוב לשורשיו. סיפר את הסיפור על המטופלת, ועל המהפך שעברה. מנוי וגמור בליבו לשוב בתשובה ישמח אם תצטרף אליו, תשקול את הדבר ותגבש את תשובתה.

השיחה הייתה ביום חמישי. בשבת עוד צלצלו המכשירים, צרבו באוזניו. ביום ראשון הודיעה שיש בפיה תשובה שתשמח אותו. ביקש ממנה שתדחה אותה ליום שלישי, שתהיה שלמה עם ההחלטה. ביום שלישי הודיעה לו שהחליטה להצטרף אליו בדרכו. מרוב שמחה פרץ בכי. ביקש ממנה שתבוא עימו לסמינר, שתכיר את הדת שהיא מצטרפת אליה. הלכו עם בנותיהם. כל הסמינר היא בכתה מהתרגשות. הבלבול טואטא החוצה על ידי מיטב ההרצאות של מרצי 'ערכים' ופינה מקום לשמחה ששטפה אותה והבריקה את נשמתה. נסע אל חותנתו וסיפר לה שהחליט לשנות את אורח חייהם, חזרו ליהדות. ההלם היה מוחלט. "ירדתם מהפסים?". "יתכן", ענה לה והוסיף, "כאישה נאורה, ודאי תתני לנו את החירות לטעות. אנו מבקשים לכבד את החלטתנו ולא להתקשר בשבת".

"רצונכם, כבודכם", ענתה, "אבל זה רצון מוזר", קיבלה וכיבדה. ה"בוס" השני נחת עליה די מהר...

אחות אשתו של ד"ר שמר שמעה מאחותה על הסמינר. שמעה כמה נפלא לשמור שבת ונפלאים החגים, כמה נפלאות אמרות החכמה בפרשת השבוע, והחליטה להצטרף. בעלה סירב, אבל היא החלה לשמור שבת, ומתחזקת בהתמדה.

החותנת לא השלימה עם המהפך שחל בחיי בנותיה. החליטה לבוא אליהם לשבת, לראות מה עובר עליהם, לחשוב איך לחלץ אותם. השבת הייתה נפלאה כל כך, מאירה כל כך, גדושה כל כך, עד שהחליטה להצטרף. התחילה בשמירת שבת, בהמשך הכשירה את המטבת, וכיום היא מנהלת אורח חיים דתי.

אלא שכאן לא נעצר הגלגל. כמו אבן הנזרקה למים ויוצרת סביבה מעגלים מעגלים, צף ועלה מעגל נוסף במשפחה. אהוד, אחי אשתו, ראה את המהפך שערב על אמו ועל שתי אחיותיו, והחליט להצטרף. אשתו התנגדה בצורה נחרצת. החליט לקבל על עצמו באורח חד צדדי שמירת שבת. לא עבר זמן רב, וגם אשתו הצטרפה. "היום", מסכם ד"ר שמר בענווה אופיינית, "כולנו 'סתם יהודים'..."

חודש כסלו

כסלו השלישי למניין החודשים לבריאת העולם, והתשיעי למניין החודשים בתורה לציאת מצרים. החודש נזכר בתנ"ך פעמיים, בספר זכריה ובספר נחמיה: "בארבעה חודש השמיני בכסלו", "ויהי בחודש כסלו". שם החודש כמו כל החודשים, הגיע מבבל ובאשורית נקרא החודש "כסילימו", שפירושו עבה ושמן כמו 'כסלים' בלשון הקודש. רש"י מסביר את השם כסלו מלשון תלם, על שם התלמים אשר נוצרים אחרי החרישה שנעשית אחרי היורה בעונת הזריעה שהיא חודש כסלו. יש המשערים כי מקור השם "כסלו" הוא מלשון כסל - שמשעותו תוחלת, שכן בתקופת שנה זו מייחלים לגשמים.

כסלו לעתים חודש חסר בן עשרים ותשעה ימים, ולעתים חודש מלא בן שלושים יום.

מזל חודש כסלו, הוא מזל קשת, על שם הפסוק ביחזקאל: "כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם", כי חודש כסלו זמן גשמים הוא והגשם והשמש מתערבבים זה בזה והקשת נראית בענן.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך הורים: כך תמודדו עם החרדה

לא תמיד קל לנו כהורים להכיל ילד מפחד שכאנחנו בעצמנו מפחדים. מה גידו לו: אין מה לפחד, הכל בסדר, הכל לטובה... יש תחושה שהמילים נמרו לנו...

באמת, ההתמודדות עם גל הטרור שפוקד את ארצנו אינה שייכת לפסיכולוגיה רגילה אלא לפסיכולוגיית הכלל. הרי מה שהמפגע רוצה הוא לקעקע את תחושת הביטחון הכללי של האומה כולה, ולא רק להזיק יוסי או למשה. מספר עקרונות לפסיכולוגיה הכללית הזאת:

סוג החיבור בין ההורים לבין עצמם ובין ילדיהם. ההורה מחנך ומשפיע על האווירה בבית, ואווירה חמה היא הפועלת על הילד.

ההבנה העמוקה של צדקת הדרך... לחנך ילד לאומץ זה אומר לחזק את עצמנו באמונה.

בצעו פעולות גופנית באופן קבוע - התעמלות במסייעת להרגיע את הגוף. פריקת הדחק, היכרות עם תגובות הגוף והגברת השליטה עליהן, עוזרות להתמודד עם התקפי הפאניקה ולהפחית את תדירותם. חשוב שדווקא נישאר בסיטואציה ונתמודד איתה. אם נברח, תגובת הפאניקה עלולה להתגבר ואפילו להופיע במצבים נוספים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעיה תקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לשויטה ז בת שמעה שתומה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וניניה ולרפואת ליאת בת שושנה

מרכה והצלחה

לביבי מוסאי בזכות תרומתו שיזכה לרפואה ופרנסה טובה אושר ושלווה ולשנים רבות וטובות וברכה לילדיו אוון יעלא ואדל שיצלחו בלימודיהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה.

מרכות איהוים לויין

ציון ושרה זעמוסי לרגל בר-המוצאה לכנסת איהי ניי בן ערן וליאת זעמוסי שיצלחי בכל דרכיו ויתמיד בדרכי התורה והיראה ויהיה האור המוביל לכל משפחתו ויתגשמו כל משאלות ליבו

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה בכורי שתומה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

מרכה והצלחה

למנשה ומירית לריין להולדת הדיב יחיר שתגדל כאמותנו שרה ובקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלחי בכל דרכיה ומעשה וברכה והצלחה לינאל ויעל לריין ולמאיה ואיילה חסיד שירוו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לאליה ושויטה יעקובי היין שתומה לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם, שיזכו באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות, וירוו נחת מיוצאי חלציהם וזיווג הגון לרחמים בן נהיית ולהבדיל לעיני בתות גולטון ז"ל

מרכות והברכות

אלקנה והבר אברג'ל להולדת הדיב יחיר שתגדל כאמותנו שרה ובקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלחי בכל דרכיה ומעשה וברכה והצלחה לאריה ונחמה ללזרי לראובן ואייריס אברג'ל שירוו נחת מיוצאי חלציהם

מרכות איהוים

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושסי"ה גידיה. תתזרזר לאיתנה ותחזק לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

העלון לזכות ולשמירת חיילינו וכוחות הבטחון היקרים ש'ה יתברך וישמור צאתם ובואם לשלום. יתן להם כח וגבורה, ויפלו כל אויבנו תחתיהם וישנו בלתיהם, ששים ושמחים, בריאים ושלמים. ישמור ה' את כל השבויים, יתן להם וחמים, ולא יאונה להם כל רע ו'שמונים לגבולם במהרה''

מרכות איהוים

להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה למשה וליאורה ישראל ליוסף ורחל בבי שירוו נחת ושלווה

מרכה והצלחה

להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לענת גאלי לבני וריקי ביטון שירוו נחת ושלווה

מרכות איהוים

להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לענת גאלי לבני וריקי ביטון שירוו נחת ושלווה

מרכות איהוים

להולדת הבן ניי יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויעלח בכל דרכיו ומעשיו יזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה לענת גאלי לבני וריקי ביטון שירוו נחת ושלווה

לעיני הצנועה והענוה רבקה מורנו

בת שרה ז"ל השבוע פקידת שנתה

לעיני הצנועה והענוה רחל טובול

בת שושנה ז"ל ד' כסלו פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים היין	אברהם נאמן בן מרים היין	שראל פרגי רפאל בן מרים היין	שבתי מוסאי בן נהיית היין	יאיר חיים בן דליה וסביח היין	אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת	נהיית ישראלי בת שרה מנב"ת	ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת	מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת	לידה הרני בת מרי מנב"ת
אברהם יגל בן רעות היין	יוסף אהרני בן ביבי היין	שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושחיא היין	שרה-ביבי לארי בת רבקה מנב"ת	חנה דויד בת שרה מנב"ת	דינה מוסאי בת חנה מנב"ת	דליה נסימי בת יוג'ריה מנב"ת	בהטרי אישאבן בת נוצר מנב"ת	דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת	זינה בת מיכל דוד מנב"ת
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה	אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה	יוסף עזרון בן דינה ז"ל	רבקה צברי בן יחיא-יהודה ז"ל	בצלאל לבאי בן שויה ויחיא ז"ל	אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל	חביבה-אביבה בת דינה ז"ל	חפצה אבידני בת סולטנה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וליכה ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור